

eneste Blads. — Det er Forholdet, og alt, hvad der i øvrigt taler for Forholdstalsvalg som en retfærdig Ordning, naar der er Spørgsmaal om at skaffe Repræsentation, taler derfor i særlig Grad for dem i København. Saa siger den højtærede Minister, at man ikke har Forholdstalsvalg i de andre Kommuner; men jeg vil da som Repræsentant for København sige, at der er ingen Grund til, at København skal træffe i Galen paa de andre Kommuner. Der kunde dog være Grund til en Gang at forsøge noget i København, som er den største Kommune, og hvor der i Virkeligheden er større Trang dertil, end der maaste er i Købstæderne. Søvrigt have vi jo Forholdstalsvalg adskillige Steder, og jeg fejler ikke ved at sige, at det er blevet en fuldstændig Retsbevidsthed, ikke alene her i Landet, men hele Verden over, at skal man have en retfærdig Repræsentation, maa man have Forholdstalsvalg. — Det er ikke — saaledes som den ærede Minister lod til at tro — mig, der har antydet, at Københavns Kommune ikke vil opfylde sin Forpligtelse med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, naar Lovforslaget ikke vedtages; men det er det ærede kongevalgte Medlem (Kahser); jeg nævner ingen Tvivl i saa Henseende. — Og hvad det Punkt angaar, som den højtærede Minister dwælede ved i Slutningen af sit Foredrag, at naar der kommer ny Udgifter, maa man ogsaa paavise ny Indtægter, vil jeg sige, at det er lidt af, hvad jeg maaste maa kalde et primitivt Standpunkt, at man skal have en vis Indtægt til en vis Udgift. Hvad det kommer an paa er jo at se, om Kommunens finansielle Stilling og dens Indtægter og Udgifter i det hele ere saaledes, at en fornuftig Balance kan bringes til Veje, og jeg har ikke set paavist, hverken af Kommunalbestyrelsen eller af den højtærede Minister eller af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Kahser), at Forholdene i København ere saadanne, at der ikke kan staffles Balance med de nuværende Indtægter, selv om Kommunen maa anvende 200,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelse. Jeg benytter Lejligheden til at rette noget, som jeg før sagde. Disse 200,000 Kr. ere i Virkeligheden kun $\frac{1}{4}$ pCt. af den Statteindtægt, hvoraf Indkomstskatten beregnes, og for $\frac{1}{4}$ pCt. er der ikke Grund til at gøre saa store Ophævelser.

Over for det ærede 6te Medlem for København (Andersen) skal jeg tillade mig at bemærke, at naar han sagde, at en Skat paa faste Ejendomme er en indirekte Skat, tror jeg ikke, at han er i god Overensstemmelse med almindelig Sprogbrug eller med almindelige nationaløkonomiske Begreber. Skat paa faste Ejendomme er altid bleven betragtet som en direkte Skat. Jeg forstod godt hans Mening, nemlig at man ved Skat paa faste Ejendomme bestatter Lejerne og ikke Ejerne; men derved er han kommen ind paa et overmaade vanskeligt Spørgsmaal, som ikke kan afgøres ved en vis almindelig Regel. Det er et særdeles omstridt Spørgsmaal i Nationaløkonomien, hvorvidt en Skat, der lægges paa faste Ejendomme, rammer Ejer eller Lejer. Jeg tror, at det i høj Grad beror paa Konjunkturerne og andre Forhold, og at der ikke i Almindelighed lader sig sige noget bestemt derom. Naar vi lægge mere Skat paa faste Ejendomme i København, er det i alt Fald under visse Forhold lige saa rimeligt, at de maa bæres af Grundejerne, som at de maa bæres af Lejerne. Men i alt Fald paa dette Punkt er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at det vil være overmaade heldigt, at man i København ikke begrænser sig til en enkelt Skat, den personelle, men at man søger at sprede Skatterne. — Jeg ved aldrig at have udtalt mig i anden Retning, saa at den højtærede Ministers Nutydning om, at man i den Henseende skulde være kommen ind paa ny Tanker, rammer ikke mig.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg har ikke tillagt det ærede Medlem ny Tanker, men har kun sagt, at den Tanke, der kom fra det ærede Medlem, er ikke den, der plejer at komme fra den Side, hvortil han hører. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Spørgsmaal, der bleve berørte af de to sidste ærede Talere, men skal indskrænke mig til et Par almindelige Bemærkninger om selve Sagen. Jeg har tilladt mig at sige, at Lovforslaget kun indfører ganske den samme Besøjjelse for København, som andre Kommuner have, og heraf følger ikke, at det, man har i andre Kommuner, er det, man i og for sig maatte ønske, men det er vistnok berettiget at sige, at naar Lovgivningsmagten har ordnet For-